

REDAKTÖR

Julia Graflund
julia.graflund@msa.se

ANSVARIG UTGIVARE

Per Josefson
per.josefson@msa.se

KONTAKTPERSONER

STOCKHOLM
Per Josefson
per.josefson@msa.se

Oscar Björkman Possne
oscar.bjorkman.possne@msa.se

GÖTEBORG

Niklas Sjöblom
niklas.sjoblom@msa.se

Andreas Blomberg
andreas.blomberg@msa.se

MALMÖ

Sara Backman
sara.backman@msa.se

www.mannheimerswartling.se

När är internetleverantörer skyldiga att blockera sina kunders tillgång till hemsidor?

Idag tar vi för givet att en internetuppkoppling ger tillgång till i princip alla hemsidor som finns tillgängliga på internet; att vi fritt kan surfa omkring på nätet utan några egentliga begränsningar. Men kommer det fortsatt vara så? Det är i förlängningen en av de frågor som berörs av det så kallade "Blockeringsmålet" som sannolikt kommer att avgöras senare i år.

Den 27 november 2015 meddelade Stockholms tingsrätt dom i det så kallade "Blockeringsmålet". I domen tog tingsrätten ställning till om en internetleverantör ska kunna åläggas att blockera hemsidor där upphovsrättsligt material tillgängliggörs utan tillstånd från rättighetshavarna, eller sidor som möjliggör sådant tillgängliggörande.

I korthet är bakgrunden till målet följande: Ett antal film- och musikbolag har stämt en av Sveriges största bredbandsleverantörer, B2 Bredband AB, och begärt att bolaget ska blockera hemsidorna The Pirate Bay och Swefilmer. Blockeringsåtgärderna skulle förhindra B2 Bredbands kunder från att få tillgång till hemsidorna.

Tingsrätten skriver i domen att det är en självklarhet att internetleverantörer har att räkna med att The Pirate Bays och Swefilmers omfattande verksamheter medför att upphovsrättsintrång kommer att möjliggöras bland annat genom de internetuppkopplingar som leverantören tillhandahåller. Dock understryker tingsrätten att detta inte nödvändigtvis innebär att internetleverantörens tjänster utnyttjas av The Pirate Bay och Swefilmer i detta syfte.

I de relevanta bestämmelserna i upphovsrättslagen stadgas att den som medverkar till upphovsrättsintrång kan förbjudas vid vite att fortsätta med de åtgärder som innebär att man medverkar till intrånget. Medverkan i upphovsrättslagen har samma innebörd som medverkan i en straffrättslig kontext. En förutsättning för att B2 Bredband ska kunna åläggas att blockera The Pirate Bay och Swefilmer är därför att bolaget i objektiv mening anses medverka till, respektive medverka till medverkan till, de upphovsrättsintrång som begås.

Bestämmelserna i upphovsrättslagen om möjligheten att meddela vitesförbud vid medverkan till upphovsrättsintrång infördes i klargörande syfte i samband med implementeringen av det så kallade Infosoc-direktivet, närmare bestämt artikel 8.3 i nämnda direktiv. Artikel 8.3 avser möjligheten att meddela förelägganden mot mellanhänder, såsom internetleverantörer. Tingsrätten bedömer att det svenska införlivandet av artikel 8.3 i Infosoc-direktivet ligger inom den marginal som EU:s medlemsstater har fått att själva meddela de närmare villkoren för att ett föreläggande ska kunna meddelas.

Medverkansansvaret enligt svensk rätt kan sägas vara långtgående. Det finns dock vissa begränsningar för hur långt medverkansvaret kan utsträckas och när ett främjande är ansvarsfritt. En sådan begränsning är social adekvans. Social adekvans innebär bland annat att en tjänst som i första hand är ett verktyg i en laglig verksamhet och allmänt samhällsnyttigt under vissa förutsättningar inte bör kunna angripas rättsligt, även om den i viss utsträckning utnyttjas för brottslig verksamhet. Enligt tingsrätten bör den tjänst i form av internetuppkopplingar som B2 Bredband tillhandahåller bedömas på detta sätt.

Tingsrätten kom fram till att B2 Bredband inte kan anses medverka till upphovsrättsintrång och att de yrkade blockeringsåtgärderna inte lagligen kunde meddelas mot B2 Bredband. Tingsrättens dom har överklagats till Svea hovrätt av film- och musikbolagen.

OSCAR BJÖRKMAN POSSNE
OSCAR.BJORKMAN.POSSNE@MSA.SE

Blogginlägg – Personliga tips eller marknadsföring?

Bloggar har idag ett starkt genomslag ur ett marknadsföringsperspektiv, inte minst då de ofta når en stor läsekrets, men också för att marknadsföring i bloggar kan uppfattas som "personliga tips". Många läsare uppfattar inte innehållet som marknadsföring på samma sätt som när de ser reklam på TV, i tidningsannonser eller annonser på stan. Bloggarna är numera intressanta marknadsföringskanaler för en rad olika produkter och tjänster. Men är det tillåtet att marknadsföra produkter och tjänster så att det framstår som bloggarens personliga tips?

En bloggare har förstås alltid, inom lagens ramar, möjlighet att omnämna en viss produkt eller tjänst i sin blogg, till exempel för att dela med sig av personliga tips till sina läsare. Om det däremot finns någon typ av överenskommelse mellan bloggaren och ett företag med innebörden att bloggaren ska omnämna företaget, dess produkter eller tjänster på bloggen, så anses onämmandet i regel utgöra marknadsföring. Detta oavsett om överenskommelsen är skriftlig eller om det handlar om att företaget skickar gratisprodukter där det för bloggaren framgått att det är ett uttryckligt önskemål från företaget som ger "gåvan" att produkterna omnämns på bloggen.

Enligt marknadsföringslagen ska all marknadsföring utformas på ett sådant sätt att det tydligt framgår att det är fråga om marknadsföring och vem som står bakom marknadsföringen, så kallad reklamidentifiering. I ett blogginlägg kan detta göras på olika sätt, till exempel genom att inlägget tydligt märks som "Annons" eller "Reklam" eller genom att det i rubriken och i början av inlägget anges att det rör sig om marknadsföring. Inlägget ska också innehålla en tydlig uppgift om att det är företaget och inte bloggaren som står bakom marknadsföringen.

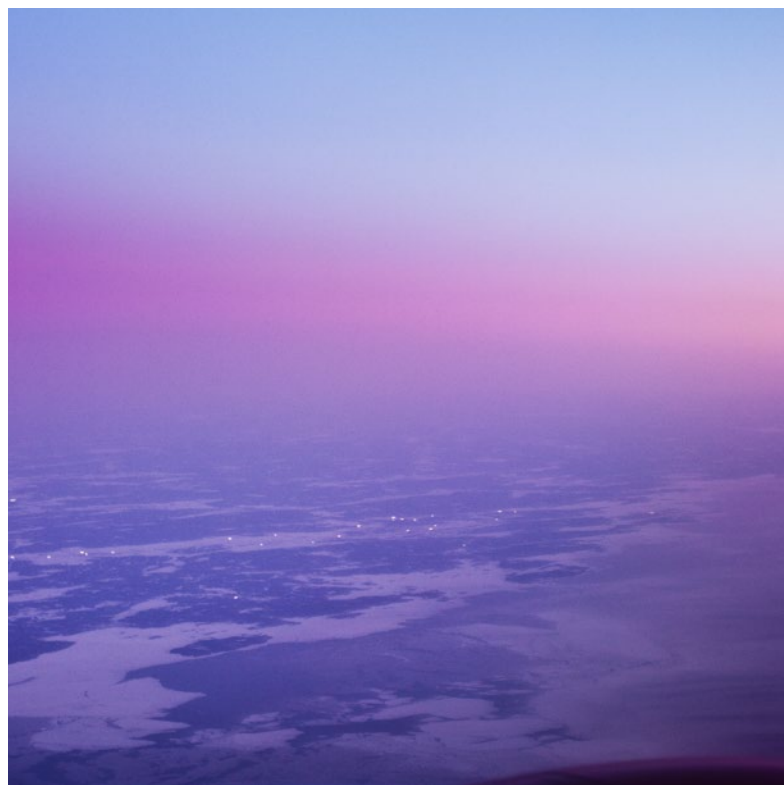
Frågan om reklamidentifiering i bloggar och andra sociala medier har på senare tid blivit prövade av Reklamombudsmannen ("RO") i en rad ärenden. I ärende 1503-41 uttalade RO att den då 13-åriga bloggaren Misslisibell (Lisa Johansson) inte uppfyllt kravet på reklamidentifiering. Hon hade i sin Youtube-kanal berättat om smink och ett smycke från bolaget JFR Smycken AB och visat upp en rabattkod från företaget, utan att ange att inlägget utgjorde reklam för det aktuella företaget. I ärende 1509-146 konstaterade RO att marknadsföring för klädföretaget Nelly inte uppfyllt kravet på reklamidentifiering när bloggaren Gabriella Joss i sin blogg lagt upp ett inlägg om Nellys produkter. Inlägget innehöll en text om höstnyheter inom klädmode och innehöll även 20 bilder föreställande klädesplagg samt länkar till produkterna som samtliga ledde till sidor på Nellys hemsida. Nelly och Gabriella Joss hade inget direkt samarbete med varandra, men ett indirekt samarbete genom att nätverket Stylewish såg till att Gabriella fick betalt varje gång någon klickade på länkarna till Nellys produkter. I ärende 1511-212 uttalade RO att bloggaren Tyra Sjöstedt marknadsfört ridbyxor under varumärket Star Rider som säljs av Tyras bolag Tyra Sjöstedt AB. I blogginlägget omtalades ridbyxorna i mycket positiva ordalag och läsaren uppmanades att köpa dem. RO menar att blogginlägget därmed är reklam och att kravet på reklamidentifiering gäller även om bloggaren marknadsför ett eget varumärke på sin blogg.

RO är en självregleringsnämnd som prövar reklam enligt Internationella Handelskammarens regler för reklam och marknads-kommunikation. Beslut från RO är därför inte att jämställa med domar och får ingen annan effekt än att bolagen omnämns i RO:s uttalanden. I de flesta fall rättar sig dock näringsidkare efter RO:s beslut. En reglering om reklamidentifiering finns också i marknadsföringslagen och ett företag som bryter mot denna riskerar bland annat att åläggas ett förbud vid vite. RO:s bedömningar kan ge en fingervisning av hur en domstol skulle bedöma liknande frågeställningar.

Det kan även noteras att när företag skickar ovillkorade gåvor till bloggare kan detta sannolikt i vissa fall utgöra mutbrott, även om deti dagsläget saknas tydlig vägledande praxis på området. Den som marknadsför produkter eller tjänster genom bloggar bör också beakta att gåvor och ersättningar för redaktionellt material kan resultera i skyldigheter att betala skatter och sociala avgifter.

Det är sammanfattningsvis inte riskfritt att marknadsföra produkter och tjänster genom bloggar utan att tydligt ange att det aktuella inlägget utgör marknadsföring. Däremot står det bloggare fritt att tipsa sina läsare om produkter och tjänster bloggaren tycker om så länge det inte finns någon koppling till det aktuella företaget.

KARIN DAHLQVIST BERGENHEM
KARIN.DAHLQVIST.BERGENHEM@MSA.SE

Christer Pettersson-målning kommer att prövas av Högsta domstolen

Tavlan "Svenska syndabocker" som föreställer Christer Pettersson (tidigare misstänkt för Palme-mordet) har av Svea hovrätt inte bedömts göra intrång i ett fotografi av Christer Pettersson. Därmed gjorde hovrätten en annan bedömning än tingsrätten och friade konstnären från påstått upphovsrättsintrång. Hovrättens avgörande överklagades till Högsta domstolen som har meddelat prövningstillstånd.

Fotografen Jonas Lemberg väckte talan rörande upphovsrättsintrång vid Solna tingsrätt mot konstnären Markus Andersson. Bakgrunden till talan är att Andersson använt sig av ett av Lembergs porträttfotografier som förlaga till en tavla föreställande Christer Pettersson. Enligt fotografen hade konstnären genom sin målning framställt ett exemplar eller en bearbetning av fotografiet, som gjorde intrång i hans rättigheter. Konstnären har medgivit att han använt det aktuella fotografiet som inspiration vid framställningen av tavlan.

Enligt såväl hovrätten som tingsrätten var fotografiet skyddat som ett upphovsrättsligt verk. Enligt upphovsrättslagen ges skydd inte bara mot rena kopieringar utan även bearbetningar av ett verk, såväl i samma som i andra konformer. Tingsrätten gick på fotografens linje och dömde konstnären att betala skadestånd för upphovsrättsintrång.

Domen överklagades till Svea hovrätt som gjorde en annan bedömning. Hovrätten tog fasta på att även om fotografiet är skyddat av upphovsrättslagen, åtnjuter inte motivet som sådant upphovsrättsligt skydd. Skyddsomfånget begränsas därmed till sådant som gör fotografiet särpräglad och endast ett relativt precist återgivande av fotografiet anses utgöra en kopia av verket. Även skyddet mot bearbetningar, där ett fotografi har använts som förlaga för teckningar och målningar, har enligt Svea hovrätt ett förhållandevis snävt skyddsomfång. Det som faller utanför får därmed vara att se som ett självständigt verk.

Utöver själva ansiktet på Christer Pettersson hade konstnären Andersson valt att också inkludera en get, en himmel och ett markområde. Dessa faktorer var inte i sig avgörande för bedömningen, då det är den del av målningen som föreställer Christer Pettersson som ska jämföras. Tavlans återgivning av Pettersson skilde sig enligt Svea hovrätt från Lembergs fotografi då fårorna i Petterssons ansikte framhävs i tavlan, Petterssons blick ansågs mer vemodig i tavlan än i fotografiet och färgerna i tavlan var mildare och mer anpassade till bakgrunden, vilket också gav skillnader i hur ljuset föll över ansiktet. Konstnären anförde dessutom att han genom sin tavla ville förmedla den typiska massmediala bilden av Pettersson. Sammantaget hade konstnären därmed enligt Svea hovrätt satt sin egen prägel på porträttet och skapat ett nytt, självständigt verk som inte längre kunde ses som en kopia eller en bearbetning av fotografiet.

Svea hovrätts dom är överklagad till Högsta domstolen som i februari meddelade prövningstillstånd. Vi får således vänta på Högsta domstolens dom innan det fastställs vad som gäller.

SARA BACKMAN
SARA.BACKMAN@MSA.SE

Är det riskfritt att länka till sportsändningar?

Högsta domstolen avgjorde i december förra året ett uppmärksammat mål som rörde frågan om länkning till två livesända ishockeymatcher utgör upphovsrättsintrång. I det aktuella målet kom Högsta domstolen fram till att sändningarna från ishockeymatcherna inte var upphovsrättsligt skyddade.

Som ni kunde läsa i förra numret av IMM Utvalt, har bland annat EU-domstolen på senare tid i ett antal mål prövat frågan om länkning till upphovsrättsskyddat material innebär att man överför sådant material till allmänheten eller inte. I korthet har EU-domstolen kommit fram till att sådan länkning inte innebär en överföring till allmänheten om länkningen avser material som är tillgängligt för allmänheten och inte skyddas genom någon teknisk åtgärd. Om länkningen däremot avser material som inte är tillgängligt för allmänheten, till exempel på grund av att det krävs att man registrerar ett konto eller loggar in för att få tillgång till materialet, så innebär länkningen överföring till allmänheten och därmed upphovsrättsintrång – om man saknar rättighetshavarens medgivande för länkningen ifråga.

Den 29 december 2015 meddelade Högsta domstolen dom i mål B 3510-11, som avsåg länkning till livesändningar av två ishockeymatcher. Ishockeymatcherna var endast tillgängliga för betalande kunder som hade registrerat sig. Med hänvisning till EU-domstolens

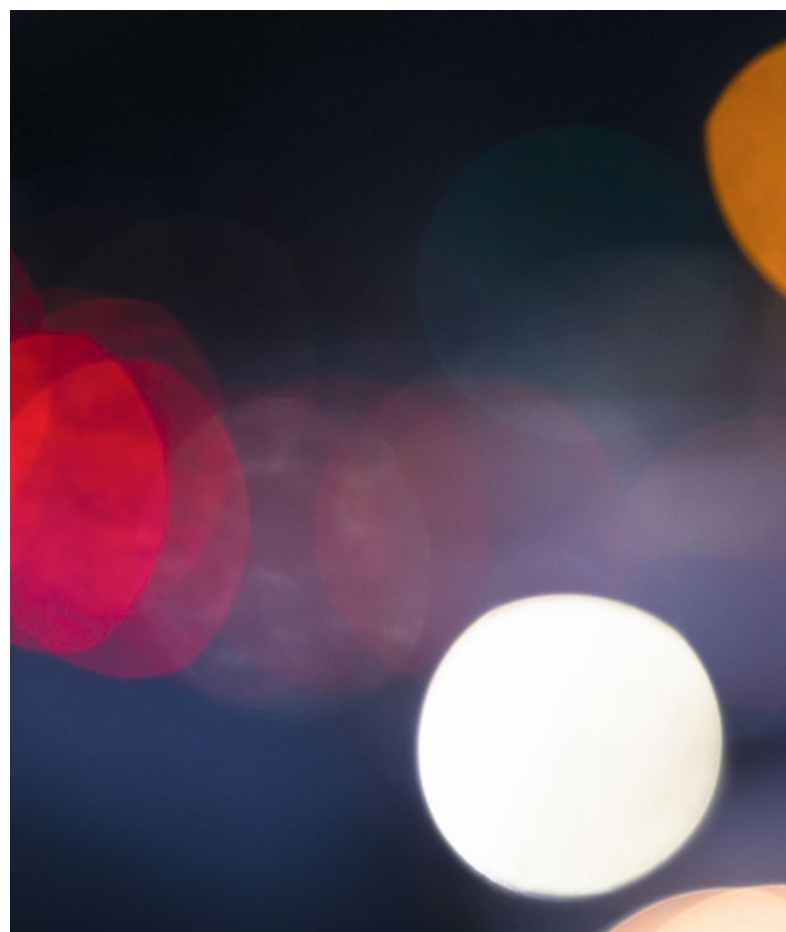
avgöranden konstaterade Högsta domstolen att en sådan så kallad betalspärr ska anses utgöra en teknisk åtgärd som medför att matchsändningarna inte var allmänt tillgängliga. Följaktligen ansåg Högsta domstolen att länkningen utgjorde överföring till allmänheten. För att överföringen (genom länkning) till allmänheten ska utgöra ett upphovsrättsintrång fordras att det som överförs (i det här fallet sändningarna från ishockeymatcherna) är upphovsrättsligt skyddat.

Högsta domstolen bedömde att matchsändningarna som sådana inte kunde anses åtnjuta upphovsrättsligt skydd. Bedömningen var att de inte till någon del eller som en helhet ansågs uppfylla kravet på verkshöjd, vilket är ett av de grundläggande krav som uppställs för att ett verk ska komma i åtnjutande av upphovsrättsligt skydd. Detta motiverades bland annat med att kommentatorernas, bild-producenternas och kameramännens arbete i huvudsak styrts av händelserna i matcherna, som inte i sig kan ha upphovsrättsligt skydd. Även med beaktande av att matchsändningarna bland annat innehållit vissa grafiska inslag ansåg Högsta domstolen inte att de varit resultatet av en egen intellektuell skapelse. Det ska dock noteras att två av justitieråden i målet var av en annan uppfattning och menade att matchsändningarna, precis som till exempel dokumentärfilmer, får anses vara resultatet av en egen intellektuell skapelse då de varit individualiserade och komponerade på ett sådant sätt att de uppfyllde kravet på verkshöjd, bland annat för att sändningen innehållit ett antal inslag, såsom repriseringar, vinjetter och grafik, som skiljt sig åt från matcherna som sådana.

Rättsfallet är intressant då det tidigare saknats tydlig svensk praxis avseende huruvida TV-sändningar från idrottsevenemang kan anses vara upphovsrättsligt skyddade. Det belyser även det faktum att det i vissa situationer är svårt att avgöra om ett verk ska åtnjuta upphovsrättsligt skydd eller inte. Svårigheten illustreras inte minst då två av justitieråden i målet var skiljaktiga och ansåg att matchsändningarna skulle vara upphovsrättsligt skyddade. Enligt vår uppfattning är verkshöjdskravet, såsom det tillämpades i det aktuella målet, relativt högt jämfört med tidigare praxis.

Det kan dock konstateras att domen, såvitt avser frågan om länkningen som sådan utgjort överföring till allmänheten, befäster den praxis som EU-domstolen på senare tid fastslagit. Personen som länkade till matcherna dömdes för intrång i rättigheterna till de repriseringar som ingick i sändningarna. Det kan därmed konstateras att det inte är riskfritt att tillhandahålla länkar till TV-sändningar som är skyddade av en så kallad betalspärr som ställer krav på att användaren ska ha tecknat ett konto för att få tillgång till sändningen. Det ska dock noteras att utgången möjligen kunnat bli annorlunda om matchsändningarna innehållit till exempel fler grafikinslag eller inslag från en expertstudio, som medfört att i vart fall vissa delar av sändningarna kunnat anses vara ett resultat av en egen intellektuell skapelse och därmed åtnjtit upphovsrättsligt skydd.

MARTIN HALLSTRÖM
MARTIN.HALLSTROM@MSA.SE

En moderniserad och europeiserad patentlag

Förra året presenterade Patentlagsutredningen sitt slutbetänkande *Ny patentlag (SOU 2015:41)* som, tillsammans med delbetänkandet *Patentlagen och det enhetliga europeiska patentsystemet (SOU 2013:48)*, kommer att ligga till grund för en ny patentlag och en ny patentförordning. Förslagen innebär huvudsakligen att svensk patenträtt anpassas ytterligare till den europeiska patenträtten och att författningstexten blir mer överskådlig och lättillgänglig.

Ett skäl till reformbehovet är det planerade införandet av ett europeiskt patent med enhetlig verkan, det så kallade *enhetliga patentet*, och inrättandet av den anknutna enhetliga patentdomstolen. Det enhetliga patentskyddet kommer fungera som ett komplement till de nuvarande möjligheterna att söka och erhålla patent i Europa.

För att det traditionella europeiska patentet (vilket alltså inte är samma som det enhetliga patentet som nu håller på att inrättas) ska få verkan i medlemsstaterna måste innehavaren, efter patentets meddelande av den europeiska patentmyndigheten (EPO), begära att få patentet validerat i de enskilda länderna. Den som söker

patentet ska i förekommande fall också lämna in en översättning av patentkraven eller patentskriften och betala avgifter i de enskilda medlemsländerna. När ett sådant patent har validerats i en medlemsstat gäller det på samma sätt som ett nationellt patent, det vill säga ett patent som ansökts om direkt vid den nationella patentmyndigheten. Tvister kan därmed behöva föras i flera länder, med risk för motstridiga avgöranden. Det splittrade systemet har kritiserats för att vara dyrt, komplicerat och rättsosäkert.

En ansökan om ett enhetligt patent kommer däremot genom ett enda förfarande kunna ge innehavaren ett patent som direkt är gällande i alla deltagande medlemsländer, vilket är nästan alla länder i EU. Den nya enhetliga patentdomstolen kommer att pröva de flesta tvister som rör europeiska patent, såväl traditionella som enhetliga. Domstolssystemet kommer att bestå av en central division i Paris med sektioner i München och London samt en överinstans i Luxemburg. En nordisk-baltisk avdelning kommer även att inrättas med säte i Stockholm.

Införandet av det enhetliga systemet föranleder, som nämnts ovan, ändringar i den svenska patentlagen. En viktig följdändring är att fristen för validering av ett traditionellt europeiskt patent skjuts fram om EPO avslår en begäran om enhetlig verkan.

Ytterligare anpassning till den europeiska patentkonventionen (EPC) är ett annat skäl för den planerade nya patentlagen. Enligt gällande rätt ska svenska domstolar, inom ramen för svensk lagstiftning, beakta praxis som kommer till uttryck vid EPO. För att förenkla rättstillämpningen har Patentlagsutredningen därför föreslagit att en del bestämmelser i patentlagen ska ändras för att närmare avspeglar motsvarande artiklar i EPC.

En anpassning av betydelse är förslaget att slopa grundhandlingsbegreppet. Idag är det innehållet i grundhandlingarna som är avgörande för om en ändring av en patentansökan kan tillåtas eller inte. Det nya förslaget innebär att det, i enlighet med EPC, ska vara ansökan på ingivningsdagen som är det avgörande. Eftersom grundhandlingsbegreppet är kopplat till vilket språk som använts i ansökningshandlingarna sammanfaller dessa tidpunkter inte alltid. Vidare förslås att det genom EPO etablerade patentbarhetsvillkoret *uppsyningshöjd* nu ska kodifieras.

I det stora hela medför Patentlagsutredningens förslag relativt få förändringar i sak. Språket i den nya patentlagen och den nya patentförordningen är dock betydligt modernare och dessutom är de strukturella förändringarna stora. Ett nytt inledande kapitel ska tydliggöra patentlagens tillämpningsområde och innehåll. Lagen och förordningen kommer vara indelad i kapitel med separat paragrafnumrering för varje kapitel. Paragraferna är kortare och föregås ofta av beskrivande underrubriker. Resultatet av ändringarna är betydligt mer lättnavigerade och överskådliga författningstexter.

Patentlagsutredningens förslag (liksom de propositioner och den lagändring som hittills har följt förslagen) bygger på att det enhetliga europeiska patentsystemet genomförs och föreslås därför träda i kraft den dag regeringen bestämmer. Detta förväntas ske under 2017.

ÅSA EDLUND
ASA.EDLUND@MSA.SE

Nya patent- och marknadsdomstolar från 1 september 2016

Riksdagen har nu röstat igenom förslaget till ny domstolsordning för immaterialrättsliga, marknadsföringsrättsliga och konkurrensrättsliga mål. Från och med 1 september 2016 kommer dessa mål att avgöras av Patent- och marknadsdomstolen i första instans och av Patent- och marknadsöverdomstolen i andra instans. Som en konsekvens av förändringen kommer Marknadsdomstolen och Patentbesvärsträtten att upphöra. Ämnet har tidigare berörts i IMM Utvalt Nr 2 2015.

ÅSA EDLUND
ASA.EDLUND@MSA.SE

Ny lag om alternativ tvistlösning i konsumentförhållanden

Vid årsskiftet trädde en ny lag i kraft som innebär att näringsidkare som handlar med konsumenter i större utsträckning än tidigare måste hänvisa till alternativa tvistlösningsförfaranden.

Den nya lagen, lag (2015:671) om alternativ tvistlösning i konsumentförhållanden, trädde i kraft 1 januari 2016 och träffar alla avtal om köp av varor eller tjänster mellan konsumenter och näringsidkare. Genom den nya lagen ges regeringen möjlighet att utse fler specialiserade alternativa tvistlösningsnämnder än vad som funnits tidigare, även om Allmänna Reklamationsnämnden ("ARN") fortsatt kommer att vara den huvudsakliga tvistlösningsnämnden. I samband med införandet av den nya lagen har ARN också fått en ny instruktion, med något justerade beloppsgränser och frister, etc.

Huvudregeln är att en näringsidkare som åtagit sig att lösa en tvist med en konsument genom alternativ tvistlösning ska lämna viss information om den alternativa tvistlösningen. Detta ska ske på eventuella webbplatser som riktar sig till konsumenter samt i eventuella skriftliga avtalsvillkor. Informationen ska vara klar, begriplig och lättillgänglig och minst innehålla webbadress och postadress till tvistlösningsnämnden.

Utöver detta ska viss information lämnas i samband med att en näringsidkare motsätter sig ett krav från en konsument, oavsett om näringsidkaren åtagit sig att följa en alternativ tvistlösning eller inte. Den

information som ska lämnas är (i) vilken tvistlösningsnämnd konsumenten kan vända sig till (inklusive webbadress och postadress till denna) och (ii) om man avser att medverka i tvistlösningsförfarandet.

Lagen hänvisar till EU:s tvistlösningsförordning från 2013 avseende tvistlösning online. De informationskrav som återfinns i förordningen gäller sedan 9 januari 2016. Enligt förordningen ska näringsidkare med onlinehandel tillhandahålla en länk till den så kallade "onlineplattformen" och ange sina egna e-postadresser. "Onlineplattformen" är en plattform som etablerats på EU-nivå för att underlätta alternativ tvistlösning vid gränsöverskridande internethandel. Via plattformen kan man som konsument lämna in klagomål, varefter den klagande och den aktuella näringsidkaren inom en viss tid ska komma överens om ett tvistlösningsorgan som ska handlägga tvisten. Ärendet skickas därefter automatiskt vidare till det överenskomna organet, som först ska pröva sin behörighet och därefter handlägga tvisten.

Näringsidkare som åtagit sig (eller annars är skyldiga) att lösa tvister med konsumenter genom alternativ tvistlösning ska informera om förekomsten av onlineplattformen och möjligheten att använda den för att lösa tvister, samt tillhandahålla en länk till densamma. Om ett försäljningserbjudande görs via e-post ska länken tillhandahållas i det aktuella e-postmeddelandet. Samma information ska också i tillämpliga fall ges i allmänna villkor.

Samtliga näringsidkare som ingår avtal om köp av varor eller tjänster med konsumenter behöver mot bakgrund av ovanstående se över sina hemsidor och villkor för att säkerställa efterlevnad av de nya reglerna. Då reglerna är tänkta att underlätta för konsumenter att ta tillvara på sina rättigheter vid köp av varor och tjänster kan man också tänka sig att antalet konsumenttvister kommer att öka framöver.

JESSIKA OLSÉN
JESSIKA.OLSEN@MSA.SE

STOCKHOLM
NORRLANDSGATAN 21
BOX 1711
111 87 STOCKHOLM

GÖTEBORG
ÖSTRA HAMNGATAN 16
BOX 2235
403 14 GÖTEBORG

MALMÖ
SÖDERGATAN 22
BOX 4291
203 14 MALMÖ

HELSINGBORG
SÖDRA STORGATAN 7
BOX 1384
251 13 HELSINGBORG

FRANKFURT
BOCKENHEIMER LANDSTRASSE 51-53
60325 FRANKFURT AM MAIN, TYSKLAND

BERLIN
MAUERSTRASSE 83-84
10117 BERLIN, TYSKLAND

MOSKVA
ROMANOV DVOR BUSINESS CENTRE
ROMANOV PER. 4
125009 MOSKVA, RYSSLAND

SHANGHAI
25/F, PLATINUM
NO. 233 TAICANG ROAD, LUWAN DISTRICT
SHANGHAI 200020, KINA

HONG KONG
33/F, JARDINE HOUSE
1 CONNAUGHT PLACE
CENTRAL, HONG KONG, KINA

BRYSSEL
IT TOWER
AVENUE LOUISE 480
1050 BRYSSEL, BELGIEN

NEW YORK
101 PARK AVENUE
NEW YORK NY 10178, USA

WWW.MANNHEIMERSWARTLING.SE

Mannheimer Swartling är Nordens ledande affärsjuridiska byrå. Bland våra klienter finns framstående svenska och internationella företag och organisationer. Byrån arbetar brett, både när det gäller typ av uppdrag och geografi. Verksamheten bedrivs genom elva kontor i sex länder - Sverige, Tyskland, Ryssland, Kina, USA och Belgien - samt i nära samarbete med andra framstående internationella byråer.

**MANNHEIMER
SWARTLING**